

Sygn. akt VIII U 601/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	Sędzia del. Magdalena Kimel
Protokolant	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2019 r. w Gliwicach

sprawy Z. Ś. (Ś.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 marca 2019 r. **nr** (...)

z dnia 8 marca 2019 r. **nr** (...)

z dnia 13 marca 2019 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżone decyzje z dnia 8 marca 2019 roku nr (...) oraz z dnia 13 marca 2019 roku nr (...) częściowo w punkcie 2, oraz decyzję z dnia 8 marca 2019r. nr (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu Z. Ś. prawo do przeliczenia emerytury na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 540zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) sędzia del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 601/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 marca 2019 r. nr (...) organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu ubezpieczeń Społecznych, przyznał Z. Ś. emeryturę od dnia 1 stycznia 2019 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto: przeciętną podstawę

wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1978 r. do 2014 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 344,28 % i został ograniczony do 250 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 250 % przez kwotę bazowa 3.731,13 zł wyniosła 9.327,83 zł.

Decyzją z dnia 9 marca 2019 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i ustawy z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2015 r., poz 552), odmówił Z. Ś. prawa do przyznania emerytury na podstawie art. 55 w zw z art. 27 ustawy emerytalnej. Organ rentowy podniósł, że art. 55 nie ma zastosowania do osób, które powszechny wiek emerytalny (65 lat dla mężczyzn) ukończyły przed dniem 1 stycznia 1999r. Ponadto na podstawie art. 26 brak jest podstaw do obliczenia emerytury, ponieważ nie został spełniony warunek kontynuowania ubezpieczeń emerytalnego i rentowych po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Decyzją z dnia 13 marca 2019 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. podjął wypłatę i przeliczył Z. Ś. emeryturę od dnia 1 marca 2019 r. tj od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy.

Odwołania od powyższych decyzji wniósł Z. Ś. domagając się ich zmiany poprzez przyznanie emerytury wyliczonej na dzień 15 stycznia 2019 r. tj na dzień złożenia wniosku, według zasad określonych w art. 55 w zw z art. 26 ustawy emerytalnej. Podniósł, że jego staż pracy wynosi 63 lata, z czego przez 52 lata pełnił funkcje kierownicze, co wiązało się z wysokimi zarobkami. Wskazał, że spełnił przesłanki do wyliczenia emerytury według nowych zasad, albowiem spełnił warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej, kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego, wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r.

W odpowiedziach na odwołania, organ rentowy wniósł o ich oddalenie podnosząc, że warunek kontynuacji ubezpieczeń emerytalnego i rentowych nie jest spełniony wobec osób, które zostały objęte tymi ubezpieczeniami po raz pierwszy po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego. Zdaniem organu rentowego art. 55 ustawy nie ma zastosowania do osób, które powszechny wiek emerytalny ukończyły przez 01.01.1999 r

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. Ś. urodził się w dniu (...)

Wiek 65 lat ukończył (...)

Po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego ubezpieczony kontynuował zatrudnienie i odprowadzał z tego tytułu składki. Do dnia 28 lutego 2019 r. Z. Ś. zatrudniony był w Instytucie (...) w G. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku dyrektora Instytutu, profesora.

Sumaryczny staż pracy ubezpieczonego wynosi 67 lat 3 miesiące i 1 dzień.

W dniu 15 stycznia 2019 r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury.

Wysokość emerytury ubezpieczonego ustalona na podstawie art. 55 w zw z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wynosi 32.019,51 zł i jest wyższa od obliczonej na podstawie art. 53 ustawy.

Powyższy stan faktyczny był między stronami bezsporny i ustalony został w oparciu o akta organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania są uzasadnione.

Zgodnie z art. 55 ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 1998 r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2018.1270 j.t) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który

kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Odwołujący spełnił warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej:

- powszechny wiek emerytalny /65/ lat ukończył 22 marca 1998,

- po osiągnięciu wieku emerytalnego z uwagi na wykonywanie umowy o pracę kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe- zatrudniony był na podstawie umowy o pracę w Instytucie (...) w G. do dnia 28 lutego 2019 r. i z tego tytułu odprowadzone zostały składki na ubezpieczenie społeczne. Stosunek ubezpieczenia nie został rozpoczęty po uzyskaniu wieku emerytalnego lecz był kontynuowany. W instytucie (...) ubezpieczony zatrudniony był 16 stycznia 1996 r.

- emerytura obliczona na podstawie art. 26 wynosi 32.019,51 zł i jest wyższa od obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej w wysokości 9.036,59 zł,

- wniosek o emeryturę w powszechnym wieku ubezpieczony złożył w dniu 15 stycznia 2019 r., a więc po dniu 31 grudnia 2008 roku,

Spełnione zostały zatem wszystkie przesłanki o których mowa w art. 55 ustawy emerytalnej.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu rentowego, iż ubezpieczony został objęty ubezpieczeniami po raz pierwszy po osiągnięciu wieku emerytalnego.

W wyroku z dnia 20 września 2017 r., I UK 339/16 (LEX nr 2390759) Sąd Najwyższy wskazał, że zawarty w przepisie art. 55 zwrot "kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe" po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie (art. 27 ustawy emerytalnej) wieku emerytalnego należy odczytywać jako konieczność pozostawania w wymienionych ubezpieczeniach w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, nieskorzystanie z powstałego w tym dniu prawa do emerytury i pozostawanie w ubezpieczeniu po tym dniu.

Odwołujący w dniu osiągnięcia wieku emerytalnego pozostawał w ubezpieczeniu emerytalnym i rentowym, nieskorzystał z emerytury i pozostawał w ubezpieczeniu po tym dniu. Do okresów składkowych zaliczony został okres m.inn od 5 lutego 1996 r. do 28 lutego 2019 r.

Stanowisko organu rentowego, z którego wynika że art. 55 ustawy nie ma zastosowania do osób, które powszechny wiek emerytalny ukończyły przez 01.01.1999, jest nieuzasadnione i nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach.

W wyroku z dnia 25 stycznia 2018 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie (III AUa 607/17, Lex nr 2441588), wskazał, że ustawodawca wprowadzając przepis art. 55 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych umożliwił ustalenie wysokości świadczenia według nowych zasad świadczeniobiorcy, który po osiągnięciu wieku emerytalnego nie realizował uprawnienia do świadczenia, ale kontynuując ubezpieczenie społeczne (w tym emerytalne) przyczyniał się do powiększenia Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd Apelacyjny podkreślił, że intencją ustawodawcy nie było kierowanie przepisu art. 55 w/w ustawy wyłącznie do osób, które ukończyły wiek emerytalny pod rządą ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wszakże Fundusz Ubezpieczeń Społecznych przejął środki funduszu emerytalnego utworzonego na mocy przepisów o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko zaprezentowane w powołanym wyżej wyroku.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżone decyzje z dnia 8 marca 2019 roku nr (...) oraz z dnia 13 marca 2019 roku nr (...) częściowo w punkcie 2, oraz decyzję z dnia 8 marca 2019r. nr (...) w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu Z. Ś. prawo do przeliczenia emerytury na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono po myśli art. 98 § 1 i 3 kpc, Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalona została w oparciu o § 9 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U z 2016r, poz 1667(180 x 3 = 540 zł)

(-) sędzia(del) Magdalena Kimel